



BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Uvodni dio

Marija u vjeri kršćana nalazi puno prostora.

- Ali mi ćemo na temelju Objave dati joj prostora u svom kršćanskom životu koliko Njoj Bog daje u planu spasenja ljudskog roda.

U providnosnom naumu Božjem da spasi čovjeka i vrati ga u prvotno stanje milosti i zajedništva s Bogom jest priznanje da je „**Isusa Bog učinio i Gospodinom i Kristom**“. (Dj 2,36)

- **Mariju nalazimo na početku u Knjizi Postanka** „ ... neprijateljstvo zamećem između roda tvoga i roda njezinog...“ (Post 2,15)
i na kraju Objave u Knjizi Otkrivenja
„... Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda“ (Otk 12,1).

Valja uvažiti i činjenicu da se lik jedne Žene poput zlatne niti provlači kroz svu povijest spasenja (Br 24,17; Ps 44,10; 45,5; 131,8; Iz 7,14; 45,8).

Uloga Marije u povijesti spasenja

Njezinu ulogu i mjesto u povijesti spasenja mi kršćani razumijemo i doživljavamo u **tajni Božje tkalačke ljubavi prema čovjeku.**

- Ona je proročki označena u obećanju na početku Objave i tako je postala i znak i svjedočanstvo Božje brige za čovjeka.

Potvrdimo: Ona je u tom svjetlu Objave „odlikovma velikom ulogom i dostojanstvom“ (LG 53) i nadarena je darovima koji su u skladu s tako **uzvišenom ulogom“.** (LG 56)

Njezina uloga koja joj je namijenjena odvijeka očitovala se kada je došla „punina vremena“ i kada „odasla Bog sina svoga“, koji „od žene bi rođen“ (Gal 4,4).

Tako sv. Pavao izjavljuje: „jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Isus Krist.“ (1 Tim 2,5)

Dokument II vat. Koncila „Svjetlo naroda“ potvrđuje kako je Marija s Kristom „sedinjena tijesnim i nerazrješivim vezom.“ (LG 53)

- To tijesno sjedinjenje Majke sa Sinom u djelu spasenja očituje se od časa Kristova djevičanskog začeća pa do njegove smrti (LG 57).
- Od Nazareta do Kalvarije, iako skrovito, ona prati svoga Sina (Lk 1,26; Iv 2,1-12; 19, 27-29).

Po njoj je Bog postao čovjekom i time ušao u ljudsku obitelj.

Marija je poseban znak ove tajne.

Ona svjedoči utjelovljenje Riječi Božje.

Ivan će to i potvrditi u svom **Evadželju**: „I riječ **tijeom** postala..“

Po toj milosti ona je „**od svih stvorenja najbliža Bogu**“ (Pavao VI) i najdirektnije je uključena u ostvarenju djela otkupljenja.

- **Bog je osobno uvodi u tajnu Isusa iz Nazareta.**
- Na putu do Krista neizostavno susrećemo Mariju.

Ona nije slučajni „LIK ili FIGURA“, njezina pristunost u Kristovom životu iako skrovita, je dinamična i aktivna.

- Njzin život je krasan put hodočašća vjere.

Vjerom je prihvatila i prebiralala pomno u svom srcu sve naume Božje i događaje koji se zbivaju i koji će se zbiti.

Evandelist Luka divno kaže: „Blažena ti što povjerova...” (Lk 1,45)

- Ona nema odnos prema Kristu samo majčinski nego prije svega vjernički.

Sveti Augustin kaže: da je ona „začela najprije u srcu, a onda u tijelu“, isti je smisao kad Isus Majci kaže „ženo što ja imam s tobom“. (Iv 2,4)

Ona je u biti u povijest spasenja ušla milošću Božjom i vjerom kojom je na tu milost odgovorila.

- Tako Marija milošću i vjerom ulazi u vjeru kšćanina.

Da je imala čvrstu vjeru pokazuje primjer čuda u Kani kad kaže: „Što god vam rekne, učinite“ (Iv 2,5).

Ona s vjerom pristupa svome Sinu.

- Puno utemeljenih razloga zašto je Marija tako živo prisutna u hodu gotovo svakoga kršćanina, koji na tom putu prepoznaje Boga.

Krist se po Mariji utjelovljuje odzgor što je prethodilo da se i svaki kršćanin „rađa po Kristu i Duhu Svetom „odozgor“.

- Milošću odozgor rodila je Krista, a kršćanina rađa svjedočeći mu tu svoju vjeru kojom će prihvatiti Krista.

Stoga ona zasigurno ima ulogu dvostrukog majčinstva. Prema nama i prema Sinu.

Pa Krist će to i potvrditi s Križa: „Evo vam Majke!“.

- Ona je zaista divna učiteljica u našoj spoznaji Krista.

U njezinoj vjeri kršćanin nalazi svijetli primjer za svoju vjeru.

Ona je uvijek nadahnuće s kojim kršćanska duša otkriva veličanstvenu Božju ljubav i milosrđe prema čovjeku.

MAJKA ŽIVIH Post 3, 15.20.

Svoj plan o spasenju čovječanstva Bog je objavio prvim ljudima, kad su, nedostojni Boga, zbog grijeha, istjerani iz raja zemaljskoga (Post 3).

Bog je objavio da će **SIN ŽENE SATRTI GLAVU ZMIJE** (Post 3,15) tj. pobijediti đavla i skršiti njegovu moć te tako osigurati pobjedu **POTOMSTVU ŽENE** nad zlom, grijehom i sotonom.

Biblijski izvještaj u trećem poglavlju knjige Postanka, napisan je od pisca Jahviste negdje koncem 10-og stoljeća pr. Krista. Zorno, **slikama i simbolima** opisuje pisac **STVARNOST PALOG ČOVJEKA**, čovjeka grešnika koji živi u Palestini **U NADI I VJERI** da će ga Bog **SPASITI** jer je sklopio **SAVEZ** sa svojim izabranim narodom na Sinaju te sebi stekao narod koji će ga slaviti zbog silnih djela njegovih. On je taj narod izbavio iz egipatskog sužanjstva, uveo ga u zemlju obećanja i nastanio se usred svoga naroda, prvo u šatoru a potom u hramu koji je na Sionu - u Jeruzalemu.

Mesija će biti rođen od žene

U centru svih tih starozavjetnih iščekivanja jest **MESIJA, BOŽJI POMAZANIK, SPASITELJ** koji će biti **ROĐEN OD ŽENE**. On će, kako proroci navješćuju, opet uspostaviti na zemlji Božje kraljevstvo. On će biti Davidov potomak (2 Sam 7; Iz 7,14; 11,1; Jer 23,5; Mih 5,1). Novi zavjet prepoznao je ispunjenje tih proroštava u osobi **ISUSA KRISTA** (vidi: Mt 16,16; Mk 8,29; Lk 9,20). I Crkva to isto jasno uči kada nam u saborskoj konstituciji o Božjoj objavi veli: Po toj nam je objavi dubina istine o Bogu i čovjekovu spasenju u **PUNOM SVJETLU ZASJALA U Kristu** koji je ujedno i **POSREDNIKI PUNINA SVE OBJAVE**” (DV 2).



Za nas je posebno zanimljivo zapaziti da se u proročkim navještajima Mesije, Spasitelja, uvijek spominje i njegova majka. Tim se izražava i LJUDSKO SUDJELOVANJE mesijine majke u djelu otkupljenja. Pa kao što sv. Pavao uči da po prvom čovjeku Adamu uđe grijeh u svijet a po novom čovjeku, KRISTU, opravdanje, tako se može reći da po prvoj ženi, Evi, uđe grijeh u svijet, jer je prva sagriješila, tako po Mariji - novoj Evi i opravdanje jer joj je povjerena uloga majke Spasitelja (usp. Rim 5, 12-20).



MAJKA OTKUPITELJA

Papa Ivan Pavao II govoreći o ulozi Blažene Djevice Marije u poretku spasenja, daje i naslov svojoj enciklici MAJKA OTKUPITELJA („Mater Redemptoris”, - skraćeno MR!) koja je uz Mesiju sabirna točka cijele objave od početka. Krist, Mesija, je s Marijom središte cijelog sv. Pisma zato što su srca svih u Starom i Novom zavjetu okrenuta prema Njemu i njoj kao ishodišnoj točki svoje duhovne egzistencije. Razmišljajući, dakle, o ulozi Blažene Djevice Marije u djelu otkupljenja mogli bismo je smjestiti u tri faze povijesti spasenja:

1. - prije Krista, tj. u Starom zavjetu, koji je po proročkim navještajima o dolasku Mesije, ujedno i izvorna i izvršna točka mariologije ili nauke o ulozi Blažene Djevice Marije u Otajstvu Krista i Crkve (LG 8).
2. - u životu Isusa iz Nazareta.
3. - u vremenu iza Isusove smrti i uskrsnuća, tj. u Crkvi.



MESIJINA MAJKA U STAROM ZAVJETU

Koncilaska konstitucija o Crkvi „Lumen gentium” br. 55, sabirući proročke tekstove o najavi Mesije u Starom zavjetu, jasno pokazuje i ulogu spasiateljeve majke u povijesti spasenja. Mesijanski tekstovi koji ocrtavaju dolazak Mesije slave i lik „žene”, majke Onoga kome je Bog povjerio svoje djelo spasenja (MR 7). „Nju je ako gledamo u tom svjetlu, proročki zacrtalo već obećanje o pobjedi nad zmijom, dano prvim ljudima poslije pada u grijeh (usp. Post 3,15)” (LG 55). To je PRVO EVANĐELJE, prva RADOSNA VIJEST o konačnom spasenju.

Tu je najavljen dolazak SINA koji će biti ROĐEN OD ŽENE a koji će konačno uništiti moć sotone, satrti njegovu glavu i izvojevati pobjedu nad grijehom. Tekst ovog proroštva glasi:

„Ne prija teljstvo ja zamećem
između tebe i žene,
između roda tvogeg i roda njezina:
ON će ti glavu satirati,
a ti ćeš mu vrebati petu” (Post 3,15).



Iz teksta jasno proizlazi da se pobjeda ženina sina neće ostvariti bez teške borbe. Štoviše ta će borba trajati kroz cijelu ljudsku povijest jer je zametnuto **trajno neprijateljstvo** između roda zmijina i roda ženina. Da će ta borba trajati kroz svu povijest čovječanstva potvrđuje i novozavjetna knjiga Otkrivenja koja opisuje „ženu obučenu u sunce”. Ona rađa sina ali joj sotona želi ubiti novorođenče. Ona se bori za dijete i spašava ga te će ono konačno biti pobjednik nad progoniteljem (vidi: otk 12) (MR 11).



PAD ČOVJEKA

Objasnimo malo biblijski tekst Post 3,15

Kroz cijelu povijest Izraela, pa i cijelog čovječanstva, povlači se grijeh kao nešto što stalno pogada slabog čovjeka. Taj grijeh čovjek trajno doživljava kao neprestano vraćanje u kaos, u nered, u propast, u prokletstvo. Pisac je pod svjetlom nadahnuća Duha Svetoga sasvim ispravno zaključio da su tako u grijeh, prekršivši zapovijed Božju, upali i prvi ljudi od kojih potječe drama palog čovjeka u svim vremenima. Grijehom prvih ljudi, kao i svakog čovjeka, **SVE JE POREMEĆENO**. No, izraelova povijest izabranog naroda nije nikada bila bez nade. Stalno je Gospodin Bog slao svom narodu proroke koji su navješćivali spasenje i dolazak Mesije koji će ostvariti obećanja, dana već prvom čovjeku i praocima izraelovim. Život se tako nastavljao zahvaljujući radu čovjeka i plodnosti žene. Tako se nastavljala i nada u konačno spasenje. Tako ni Božji plan s čovjekom nije bio uništen nego se uzdizala nada u konačnu obnovu.



POBJEDA

Sinu, potomku žene (vidi: Gal 3,16) dano je obećanje o sigurnoj pobjedi. Ali isto tako i rodu, potomstvu žene. Pobjeda je sigurna jer to pokazuje i scena: zmija je predstavljena u poziciji obrane. Porod žene satire glavu zmije. Taj porod je muškarac, budući spasitelj, komu zmija ne može ništa drugo nego smrtno raniti petu.

Pobjeda pripada rodu žene, čovječanstvu ili još konkretnije u svjetlu piščeva pisanja, izabranom narodu iz kojega Bog podiže svog osobnog Mesiju, pomazanika, koji će pobijediti zloga. Proroci su mu predskazali dolazak iz Davidove dinastije (2 Sam 7; Iz 7,14; Mih 5,1).



Majka svih živih

Postanak 3,20 završava dramu prvih ljudi. Izvan raja Eva rađa (Post 4,1) „pomoću Jahve”. Bog nije uskratio rodnosti ženi. Djeca su dar Božji, zaključuje Eva. Nad ljudima se očituje Očinska briga. Bog ih iza grijeha zaodjeva (3,21) i podaruje im djecu.

Zato „čovjek nazva svoju ženu Eva, jer je majka svim živima” (Post 3,20). Davši ženi to ime čovjek je proglasio uzvišeno dostojanstvo i poslanje žene prepoznato u njezinu MAJČINSTVU. Ona je „Hawwah” jer je katalizator života. Ona nova bića, ljude, dovodi u život. Ime joj je zbog toga časno protumačeno „majka svih živih”.



Prva žena, smatra sveti pisac, nije majka samo svoje djece, nego SVIH KOJI SE RAĐAJU kroz vjekove - „svih živih”. Ona je prva karika žena koje u nizu vjekova donose svoju djecu u život. Ona je samo prva primila BLAGOSLOV RODNOSTI (Post 1,22) KOJI OSTAJE I NAKON GRIJEHA SVIM ŽENAMA. Blagoslovom sačuvano je dostojanstvo i poslanje žene kao majke i supruge za Evu ali i za svaku ženu kako to u tekstu naglašava sveti pisac: „majka svih živih”.



Pa jer je Eva po blagoslovu na neki način „Majka svih živih” u fizičkom smislu, ona postaje i TIP MESIJINE MAJKE koja će izvojevati konačnu pobjedu nad zlom i sotonom rađajući pobjednika. Ona je dakle tip duhovne majke svih ljudi koji se po Mesijinih zaslugama rađaju za nebo i postaju baštinici svih duhovnih obećanja. Eva je, dakle, tip nove Eve - Marije, koja po zaslugama svoga sina Isusa, rađa članove Isusova kraljevstva.

